Ester

1 Stalo se pak za času krále Asvera, (to
jest ten Asverus, jenž kraloval od Indie až k
Mouřenínské zemi nad sto dvadcíti a sedmi
krajinami),
2 Že toho času, když seděl král Asverus na
stolici království svého, jenž byla v Susan, městě
královském,
3 Léta třetího kralování svého, učinil u sebe
hody všechněm knížatům svým a služebníkům
svým, nejznamenitějším Perským a Médským,
hejtmanům a vládařům nad krajinami,
4 Ukazuje bohatství, slávu království svého a
čest, i ozdobu důstojnosti své za mnoho dnů,
totiž za sto a osmdesáte dnů.
5 (A když se vyplnili dnové ti, učinil král všemu
lidu, což ho koli bylo v Susan městě královském,
od největšího až do nejmenšího, hody za sedm
dní na paláci v zahradě při domě královském.)
6 Též čalouny bílé, zelené a z postavce
modrého, zavěšené na provázcích kmentových
a šarlatových u kroužků stříbrných, na sloupích
mramorových, lůžka zlatá a stříbrná na podlaze
porfyretové a mramorové, pariové a socharetové.
7 Nápoj pak dávali v nádobách zlatých, a to v
nádobách jiných a jiných, i vína královského v
hojnosti, jakž slušelo na krále.

8 Ale ku pití, podlé nařízení, žádný nenutil.
Nebo tak poručil král všechněm správcům domu
svého, aby činili podlé vůle jednoho každého.
9 Také i královna Vasti učinila hody ženám v
domě královském krále Asvera.
10 Dne pak sedmého, když se podveselil
král vínem, rozkázal Mehumanovi, Biztovi,
Charbonovi, Bigtovi a Abagtovi, Zetarovi a
Karkasovi, sedmi komorníkům, kteříž sloužili
před oblíčejem krále Asvera,
11 Aby přivedli Vasti královnu před oblíčej
krále v koruně královské, aby okázal národům
i knížatům krásu její; nebo velmi krásná byla.
12 Ale odepřela královna Vasti přijíti k rozkazu
královskému, skrze ty komorníky vzkázanému.
Pročež král rozhněval se velmi a rozpálil se
hněvem sám v sobě.
13 I řekl král mudrcům znajícím časy, (nebo
tak každé věci podával král na všecky zběhlé v
právích a soudech),
14 A nejbližšímu sebe Charsenovi, Setarovi,
Admatovi, Tarsisovi, Meresovi, Marsenovi,
Memuchanovi, sedmi vývodám Perským a
Médským, jenž vídali tvář královskou, a sedali
první po králi:
15 Co se má podlé práva státi s královnou
Vasti, proto že nevyplnila rozkazu krále Asvera,
stalého skrze komorníky?
16 Tedy řekl Memuchan před králem i knížaty:
Ne proti samému králi zavinila královna Vasti,
ale proti všechněm knížatům, a proti všechněm
národům všech krajin Asvera krále.
17 Nebo když se donese to, co učinila královna,

všech žen, zlehčí sobě muže své a řeknou: An
král Asverus rozkázal přivésti královnu Vasti
před oblíčej svůj, a však nepřišla.
18 Nýbrž ještě tohoto dne budou to mluviti
kněžny Perské a Médské, (kteréž slyšely,
co učinila královna), všechněm knížatům
královským, i naplodí se hojně pýchy a zpoury.
19 Jestliže se tedy králi za dobré vidí, nechť
se stane výpověď královská od oblíčeje jeho, a
nechť jest vepsána mezi práva Perská a Médská,
kteráž by nemohla změněna býti, že nechtěla
přijíti Vasti před oblíčej krále Asvera, pročež
království její dá král jiné, lepší nežli ona.
20 Tak když uslyší výpověd královskou, kter-
ouž vyhlásiti dá po všem království svém,
jakkoli veliké jest, všecky ženy v poctivosti
míti budou manžely své, od největšího až do
nejmenšího.
21 I líbila se ta rada králi i knížatům, a učinil
král podlé rady Memuchanovy.
22 A rozeslal listy do všech krajin královských,
do jedné každé krajiny písmem jejím, a do
každého národu jazykem jeho, aby každý muž
byl pánem domu svého. Což oznámil každý
hejtman lidu jazykem jeho.

2

1 Ty věci když se zběhly, a když se upokojila
prchlivost krále Asvera, zpomenul na Vasti a na
to, což byla učinila, též i na to, jaká se výpověd
stala proti ní.
2 I řekli mládenci královští, služebníci jeho:
Nechť hledají králi mladic, panen krásných.

3 A nechť zřídí král úředníky ve všech kra-
jinách království svého, kteříž by shromáždili
všecky mladice, panny krásné, do Susan města
královského, do domu ženského, pod stráž
Hegai komorníka královského, strážce žen, a ať
jim vydává okrasy jejich.
4 A mladice, kteráž by se zalíbila králi, aby
kralovala místo Vasti. I líbila se ta věc králi, a
učinil tak.
5 Byl pak jeden Žid v Susan, městě královském,
jménem Mardocheus syn Jairův, syna Simei,
syna Cis, z pokolení Beniamin.
6 A ten byl přestěhován z Jeruzaléma s
přestěhovanými, kteříž přestěhováni byli
s Jekoniášem králem Judským, kteréhož
přestěhoval Nabuchodonozor král Babylonský.
7 Ten choval Hadassu, jinak Esteru, dceru
strýce svého, proto že neměla otce ani matky.
A děvečka ta byla pěkné postavy a krásné tváři,
kterouž po smrti otce a matky její vzal sobě
Mardocheus za dceru.
8 Stalo se tedy, když vyšlo slovo královské a
rozkaz jeho, a když shromážďováno bylo panen
mnoho do Susan, města královského, pod stráž
Hegai, že i Ester vzata byla do domu královského
pod stráž Hegai, strážného nad ženami.
9 I líbila se jemu ta mladice, a našla milost u
něho. Pročež i hned dal jí okrasu její a díl její, a
sedm panen způsobných z domu královského; k
tomu opatření její i jejích panen proměnil v lepší
v domě ženském.
10 Neoznámila pak Ester lidu svého, ani rodiny
své; nebo přikázal jí byl Mardocheus, aby

nepravila.
11 Ale Mardocheus každého dne chodíval před
síní domu ženského, aby zvěděl, jak se má Ester,
a co se s ní děje.
12 Když pak přišel jistý čas jedné každé panny,
aby vešla před krále Asvera, když se vyplnilo
při ní podlé práva žen, za dvanácte měsíců,
(nebo za tolik dnů ozdobovaly se, šest měsíců
olejem mirrovým, a šest měsíců věcmi vonnými
a ozdobami ženskými),
13 A tak přicházela panna před krále. Cožkoli
řekla, dávalo se jí, aby s tím šla z domu žen až
k domu královskému.
14 U večer vcházela k králi, a ráno zase
odcházela do druhého domu ženského, pod
stráž Saasgazy, komorníka královského, strážce
ženin. Nepřicházela více k králi, ale jestliže se
líbila králi, povolána bývala ze jména.
15 Tedy když přišel čas jistý Estery, dcery
Abichaile, strýce Mardocheova, kterouž byl vzal
sobě za dceru, aby vešla k králi, nežádala
ničeho, než což řekl Hegai komorník královský,
strážce žen. I líbila se Ester všechněm, kteříž ji
viděli.
16 A tak vzata jest Ester k králi Asverovi do
domu jeho královského, měsíce desátého, (jenž
jest měsíc Tebet), léta sedmého kralování jeho.
17 I zamiloval král Ester nade všecky jiné ženy,
a nalezla milost a lásku u něho nade všecky
panny, tak že vstavil korunu královskou na
hlavu její, a učinil ji královnou místo Vasti.
18 K tomu také učinil král hody veliké
všechněm knížatům svým a služebníkům svým,

totiž hody Estery, a dal odpočinutí krajinám, a
daroval je tak, jakž slušelo na krále.
19 A když podruhé shromažďovány byly panny,
a Mardocheus seděl u brány královské,
20 Ester pak neoznámila byla rodiny své a
národu svého, jakž jí byl přikázal Mardocheus;
nebo rozkázaní Mardocheovo Ester činila, jako i
když chována byla u něho:
21 V těch dnech, (když Mardocheus sedal u
brány královské), rozhněval se Bigtan a Teres,
dva komorníci královští z strážných prahu, a
smýšleli o to, aby vztáhli ruce na krále Asvera.
22 Èehož dověděv se Mardocheus, oznámil to
Ester královně, Ester pak oznámila králi jménem
Mardocheovým.
23 A když bylo toho vyhledáváno, našlo se tak.
I oběšeni jsou ti oba na šibenici, a zapsáno jest
to do kronik před králem.

3

1 Po těch věcech zvelebil král Asverus Amana
syna Hammedatova Agagského, a vyvýšil ho, tak
že vyzdvihl stolici jeho nade všecka jiná knížata,
kteříž byli při něm.
2 A všickni služebníci královští, kteříž vcházeli
do brány královské, klaněli se a padali před
Amanem; nebo tak přikázal o něm král. Ale
Mardocheus se neklaněl, ani padal.
3 Protož řekli služebníci královští, kteříž
byli v bráně královské, Mardocheovi: Proč
přestupuješ přikázaní královské?
4 I stalo se, když o to s ním mluvívali každého
dne, a neposlechl jich, že to oznámili Amanovi,

aby viděli, bude-li stálý v svých slovích Mardocheus; nebo oznámil jim, že jest Žid.

5 Vida pak Aman, že se Mardocheus neklaní, ani padá před ním, naplněn jest Aman prchlivostí.

6 Ale za malou věc sobě položil, vztáhnouti ruku na Mardochea samého, (nebo byli oznámili jemu, z kterého by lidu byl Mardocheus). Protož smýšlel Aman, aby zahubil národ Mardocheův, totiž všecky Židy, kteříž byli ve všem království Asverovu.

7 Takž měsíce prvního, totiž měsíce Nísan, léta dvanáctého kralování Asverova, rozkázal uvrci pur, totiž los, před sebou ode dne ke dni, a od měsíce až do měsíce dvanáctého, jenž jest měsíc Adar.

8 Nebo byl řekl Aman králi Asverovi: Jest lid jakýsi rozptýlený a roztroušený mezi lidem ve všech krajinách království tvého, jejichž práva rozdílná jsou ode všech národů, práv pak královských neostříhají. Protož králi není užitečné, nechati jich.

9 Jestliže se králi za dobré vidí, nechť se napíše, aby je zahladili, a já deset tisíc centnéřů stříbra odvážím do rukou představeným té práci, aby je vnesli do komory královské.

10 Tedy král sňav prsten svůj s ruky své, dal jej Amanovi synu Hammedatovu Agagskému, nepříteli Židovskému.

11 A řekl král Amanovi: Stříbro to daruji tobě i lid ten, abys naložil s ním, jakť se koli líbí.

12 Protož povoláni jsou písaři královští téhož

měsíce prvního třináctého dne, a psáno jest
všecko tak, jakž přikázal Aman, k knížatům
královským i vývodám, kteříž byli v jedné každé
krajině, i hejtmanům jednoho každého národu,
každé krajině vedlé písma jejího, a každému
národu vedlé jazyku jeho; jménem krále Asvera
psáno, a zapečetěno prstenem královským.
13 I jsou posláni listové po poslích do všech
krajin královských, aby hubili, mordovali a
vyhladili všecky Židy, od mladého až do starce,
děti i ženy, jednoho dne, totiž třináctého, měsíce
dvanáctého, (jenž jest měsíc Adar), a loupeže
jejich aby rozbitovali.
14 Summa toho psání byla: Aby vyhlášeno bylo
v jedné každé krajině a oznámeno všechněm
národům, aby hotovi byli ke dni tomu.
15 Tedy vyjeli poslové stěží s poručením
královským, a vyhlášeno jest to v Susan, městě
královském. Král pak a Aman seděli, kvasíce,
ale měšťané Susan zkormouceni byli.

4

1 Mardocheus pak zvěděv všecko to, což se
bylo stalo, roztrhl roucho své, a vzal na sebe žíni
a popel, a jda po městě, křičel křikem velikým a
žalostným.
2 A přišel až před bránu královskou; nebo
žádný neměl vcházeti do brány královské v
oděvu žíněném.
3 V každé také krajině i místě, kamžkoli slovo
královské a výpověd jeho došla, kvílení veliké

bylo od Židů, a půst, pláč i úpění, a žíni s
popelem podestřeli sobě mnozí.
4 Pročež přišedše děvečky Estery a komorníci
její, oznámili jí to. I zarmoutila se královna
velmi, a poslala šaty, aby oblékli Mardochea, a
aby vzali žíni jeho od něho. Ale on jich nepřijal.
5 Tedy zavolavši Ester Hatacha, jednoho z
komorníků královských, kteréhož jí byl dal za
služebníka, poručila mu o Mardocheovi, aby
přezvěděl, co a proč by to bylo.
6 Takž vyšel Hatach k Mardocheovi na ulici
města, kteráž jest před branou královskou.
7 I oznámil jemu Mardocheus všecko, co se
mu přihodilo, i o té summě peněz, kterouž
připověděl Aman dáti do komory královské proti
Židům, k vyhlazení jich.
8 K tomu i přípis psané výpovědi, kteráž
vyhlášena byla v Susan, aby zhubeni byli, dal
jemu, aby ukázal Ester a oznámil jí, a aby jí
rozkázal jíti k králi, a milosti hledati u něho, a
prositi před tváří jeho za lid svůj.
9 Tedy přišel Hatach, a oznámil Ester slova
Mardocheova.
10 I řekla Ester Hatachovi, a poručila mu
oznámiti Mardocheovi:
11 Všickni služebníci královští i lid krajin
královských vědí, že kterýž by koli muž neb
žena všel před krále do síně vnitřní, nejsa
povolán, jedno právo o něm jest, aby hrdlo
propadl, kromě toho, k komuž by král vztáhl
berlu zlatou, že živ zůstane. Já pak nebyla jsem
povolána, abych vešla k králi již třidceti dnů.

12 Ale když oznámili Mardocheovi slova Estery,
13 Řekl Mardocheus, aby zase oznámeno bylo
Esteře: Nemysl sobě, abys zachována býti mohla
v domě královském ze všech Židů.
14 Nebo jestliže se umlčíš v tento čas, oddech-
nutí a vysvobození Židům přijde odjinud, ty pak
a dům otce tvého zahynete. A kdo ví, ne pro
tento-lis čas přišla k tomu království?
15 I řekla Ester, aby zase oznámili Mar-
docheovi:
16 Jdi a shromažď všecky Židy, což jest jich v
Susan, a posťte se za mne, a nejezte ani píte za
tři dni, v noci ani ve dne. Já podobně, i panny
mé postiti se budou, a teprv vejdu k králi, což
však neobyčejné jest, a jestližeť zahynu, nechť
zahynu.
17 Tedy šel Mardocheus, a učinil všecko tak,
jakž mu poručila Ester.

5

1 Stalo se potom dne třetího, oblékši se Ester
v roucho královské, postavila se v síni vnitřní
domu královského, naproti pokoji královskému.
Král pak seděl na stolici své královské, v pokoji
královském naproti dveřím domu.
2 Stalo se, pravím, když uzřel král Ester
královnu, ana stojí v síni, že milostí jsa k
ní nakloněn, vztáhl král k Ester berlu zlatou,
kterouž držel v ruce své. Tedy přistoupivši
Ester, dotkla se konce berly.
3 I řekl jí král: Co jest tobě, královno Ester? A
jaká jest prosba tvá? Až do polovice království

dáno bude tobě.
4 Odpověděla Ester: Jestliže se králi za dobré
vidí, nechať přijde král s Amanem dnes na hody,
kteréž jsem jemu připravila.
5 I řekl král: Zavolejte rychle Amana, ať naplní
žádost Estery. A tak přišel král s Amanem na
hody, kteréž byla připravila Ester.
6 Potom řekl král k Ester, napiv se vína. Jaká
jest žádost tvá? A budeť dáno. Aneb jaká
jest prosba tvá? Bys pak žádala až do polovice
království, staneť se.
7 I odpověděla Ester: Žádost má a prosba má
jest:
8 Nalezla-li jsem milost u krále, a jestliže se
králi za dobré vidí povoliti žádosti mé, a naplniti
prosbu mou, aby ještě přišel král i Aman na
hody, kteréž jim připravím, a zítra učiním podlé
slova královského.
9 A tak vyšel Aman dne toho, vesel jsa a
dobré mysli. Ale když viděl Aman Mardochea v
bráně královské, že ani nepovstal, ani se nehnul
před ním, naplněn jest Aman hněvem proti
Mardocheovi.
10 A však zdržel se Aman, až přišel do domu
svého, a poslav, povolal přátel svých a Zeres
ženy své.
11 I vypravoval jim Aman o slávě bohatství
svého, i o množství synů svých, i o všem, čímž
ho zvelebil král, a jak ho vyvýšil nad knížata i
služebníky královské.
12 A doložil Aman: Nadto nepozvala Es-
ter královna s králem na hody, kteréž byla
připravila jen mne, a ještě i k zejtří pozván jsem

od ní s králem.
13 Ale všecko to nic mi neprospívá, pokudžkoli
vídám Mardochea, toho Žida, sedati u brány
královské.
14 Řekla jemu Zeres žena jeho, i všickni přátelé
jeho: Nechť udělají šibenici zvýši padesáti loket,
a ráno rci králi, aby na ní oběsili Mardochea, a
vejdi s králem na hody vesele. I líbila se ta rada
Amanovi, a rozkázal postaviti šibenici.

6

1 Té noci král nemoha spáti, rozkázal přinésti
knihy pamětné, kroniky, kteréž čteny byly před
králem.
2 I našli zapsáno, že pověděl Mardocheus
na Bigtana a Teresa, dva komorníky královské
z těch, jenž ostříhali prahu, že ukládali
vztáhnouti ruku na krále Asvera.
3 Tedy řekl král: Èím jest poctěn, neb
jak zveleben Mardocheus za to? Odpověděli
služebníci královští, dvořané jeho: Není jemu
nic dáno.
4 I řekl král: Kdo jest v síni? (Aman pak
byl přišel do síně domu královského zevnitřní,
mluviti s králem, aby oběšen byl Mardocheus na
šibenici, kterouž jemu připravil.)
5 Odpověděli králi služebníci jeho: Aj, Aman
stojí v síni. Řekl král: Nechť vejde sem.
6 Takž všel Aman. Jemuž řekl král: Co sluší
učiniti muži tomu, kteréhož by chtěl král ctíti?
(Aman řekl sám v sobě: Kohož by jiného chtěl
král více ctíti, nežli mne?)

7 Odpověděl Aman králi: Muži tomu, jehož
král ctíti chce,
8 Ať přinesou roucho královské, do kteréhož
se král obláčí, a přivedou koně, na kterémž jezdí
král, a vstaví korunu královskou na hlavu jeho.
9 A dadouce roucho to i koně toho v
ruku některého z nejznamenitějších knížat
královských, ať oblekou muže toho, jehož král
chce ctíti, a ať jej vodí na koni po ulici města,
a volají před ním: Tak se má státi muži tomu,
jehož král ctíti chce.
10 Tedy řekl král Amanovi: Pospěš, vezmi to
roucho a koně, jakž jsi řekl, a učiň to Mar-
docheovi Židu, kterýž sedí v bráně královské.
Nepomíjejž ničeho ze všeho toho, což jsi mluvil.
11 Protož vzav Aman roucho i koně, oblékl
Mardochea, a vedl jej na koni po ulici města,
volaje před ním: Tak se má státi muži tomu,
jehož král ctíti chce.
12 Potom navrátil se Mardocheus k bráně
královské. Aman pak rychle pospíšil do domu
svého, smuten jsa, s zakrytou hlavou.
13 I vypravoval Aman Zeres ženě své a
všechněm přátelům svým všecko, což se mu
přihodilo. I řekli jemu mudrci jeho i Zeres
žena jeho: Poněvadž z národu Židovského jest
Mardocheus, před jehož oblíčejem počal jsi
klesati, neodoláš jemu, ale jistě padneš před
oblíčejem jeho.
14 A když oni ještě mluvili s ním, komorníci
královští přišli, a rychle vzali Amana na hody,
kteréž připravila Ester.

7

1 A tak přišel král i Aman, aby hodovali s Ester
královnou.
2 I řekl král k Ester opět druhého dne, napiv
se vína: Jaká jest žádost tvá, Ester královno? A
budeť dáno. Aneb jaká jest prosba tvá? Až do
polovice království staneť se.
3 Tedy odpověděla Ester královna a řekla:
Jestliže jsem nalezla milost před očima tvýma,
ó králi, a jestliže se králi za dobré vidí, nechť mi
jest darován život můj k mé žádosti, a národu
mému k prosbě mé.
4 Nebo prodáni jsme, já i národ můj, abychom
zbiti, pomordováni a vyhlazeni byli, ješto kdyby-
chom za služebníky a děvky prodáni byli, mlčela
bych, ač by i tak ten nepřítel nijakž nemohl
nahraditi králi té škody.
5 Opět odpovídaje král Asverus, řekl Ester
královně: I kdož jest to ten, a kde jest ten, jehož
srdce tak jest naduté, aby to činil?
6 I řekla Ester: Muž protivník a nepřítel
nejhorší jest Aman tento. Takž Aman zhrozil se
před oblíčejem krále a královny.
7 Tedy král vstal v prchlivosti své od pití vína, a
vyšel na zahradu při paláci. Aman pak pozůstal
tu, aby prosil za život svůj Estery královny; nebo
viděl, že jest o něm zle uloženo od krále.
8 Potom král navrátil se z zahrady palácu do
domu, kdež pil víno, a Aman padl na lůžko, na
kterémž seděla Ester. I řekl král: Což ještě násilé
učiniti chce královně u mne v domě? A hned
jakž slovo to vyšlo z úst krále, tvář Amanovu
zakryli.

9 Mezi tím řekl Charbona, jeden z komorníků,
před králem: Aj, ještě šibenice, kterouž
připravil Aman Mardocheovi, kterýž mluvil králi
k dobrému, stojí při domě Amanově, zvýší
padesáti loket. I řekl král: Oběstež ho na ní.
10 Tedy oběsili Amana na té šibenici, kterouž
byl připravil Mardocheovi. A tak prchlivost
královská ukojila se.

8

1 Téhož dne dal král Asverus Ester královně
dům Amana nepřítele Židovského, a Mar-
docheus přišel před krále, (nebo oznámila Ester,
co by jí on byl).
2 Kdežto král sňav prsten svůj, kterýž vzal
od Amana, dal jej Mardocheovi. Ester pak
ustanovila Mardochea nad domem Amanovým.
3 Potom ještě Ester mluvila před králem, padši
k nohám jeho, a s pláčem pokorně ho prosila,
aby zrušil nešlechetnost Amana Agagského a
jeho úklady, kteréž smyslil proti Židům.
4 (Tedy vztáhl král k Esteře berlu zlatou, a Ester
vstavši, postavila se před králem.)
5 A řekla: Jestliže se králi za dobré vidí, a
nalezla-li jsem milost před tváří jeho, a jestliže se
ta věc králi slušná býti vidí, a já jsem-li příjemná
před očima jeho: nechť jest psáno, aby byli
zrušeni listové ti, a tak úkladové Amana syna
Hammedatova Agagského, kteréž rozepsal, aby
vyhladili Židy, což jest jich ve všech krajinách
královských.

6 Nebo jak bych se mohla dívati na to zlé,
kteréž by potkalo lid můj? A jak bych mohla
hleděti na zhoubu rodiny své?
7 I řekl král Asverus Ester královně a Mar-
docheovi Židu: Ej, dům Amanův dal jsem Esteře,
jeho pak oběsili na šibenici, proto že vztáhnouti
chtěl ruku svou na Židy.
8 Vy tedy pište Židům, jakž se vám za
dobré zdá, jménem královským, a zapečeťte
prstenem královským. (Nebo což se píše
jménem krále, a zapečetí prstenem královským,
nemůže zpátkem jíti.)
9 Takž svolali písaře královské v ten
čas měsíce třetího, jenž jest měsíc Siban,
dvadcátého třetího dne téhož měsíce, a psáno
jest všecko tak, jakž přikázal Mardocheus, k
Židům a knížatům, i vývodám a hejtmanům
krajin, kteréž jsou od Indie až do země
Mouřenínské, sto dvadceti sedm krajin, do
každé krajiny písmem jejím, každému národu
jazykem jeho, též i Židům písmem jejich a
jazykem jejich.
10 A když napsal jménem krále Asvera a
zapečetil prstenem královským, rozeslal listy po
poslích, kteříž jezdívali na koních rychlých a
mezcích mladých:
11 Že jest povolil král Židům, kteřížby v
kterémkoli městě byli, aby shromáždíce se,
zastávali života svého, a aby hubili, mordovali
a plénili všecka vojska národu i krajiny, útok
činících na ně, na děti jejich i ženy jejich, a
kořisti jejich aby rozbitovali.

12 Jednoho a téhož dne ve všech kra-
jinách krále Asvera, totiž třináctého, měsíce
dvanáctého, jenž jest měsíc Adar.
13 Summa toho psání: Aby vyhlášeno bylo
v jedné každé krajině, a oznámeno všechněm
národům, aby Židé byli hotovi ke dni tomu ku
pomstě nad nepřátely svými.
14 Tedy poslové, kteříž jezdívali na koních
prudkých a na mezcích, vyjeli snažným a
rychlým během s poručením královským, a
vyhlášeno jest to v Susan, městě královském.
15 Mardocheus pak vycházel od oblíčeje
královského v rouše královském z postavce
modrého a bílého, v koruně zlaté veliké a v
plášti kmentovém a šarlatovém, a město Susan
plésalo a veselilo se.
16 Nebo Židům vzešlo světlo a radost, i veselé
a sláva.
17 Ano i v každé krajině i v každém městě, na
kteréžkoli místo poručení královské a výpověd
jeho došla, veselé a radost měli Židé, hody a do-
brou vůli, a mnozí z národů jiných přistupovali
k Židům; nebo připadl na ně strach Židovský.

9

1 Potom dvanáctého měsíce, (jenž jest měsíc
Adar), třináctého dne téhož měsíce, když přišel
čas poručení královského a výpovědi jeho, aby
se vyplnila, v ten den, v kterýž se nadáli
nepřátelé Židovští, že budou panovati nad nimi,
stalo se na odpor, že panovali Židé nad těmi,
kteříž je v nenávisti měli.

2 Nebo se byli shromáždili Židé v městech
svých, po všech krajinách krále Asvera, aby
vztáhli ruku na ty, kteříž hledali jejich zlého.
A žádný před nimi neostál, nebo připadl strach
jejich na všecky národy.
3 A všickni hejtmané krajin, i knížata a
vývodové, i správcové díla královského v poc-
tivosti měli Židy; nebo strach Mardocheův na ně
připadl.
4 Byl zajisté Mardocheus veliký v domě
královském, a rozcházela se pověst o něm po
všech krajinách; nebo muž ten Mardocheus
vždy více rostl.
5 A tak zbili Židé všecky nepřátely své,
mečem hubíce, mordujíce a vyhlazujíce je, a
nakládajíce s těmi, kteříž je v nenávisti měli,
podlé líbosti své.
6 Ano i v Susan městě královském zmordovali
Židé a vyhladili pět set mužů.
7 A Parsandata, Dalfona i Aspata,
8 A Porata, Adalia i Aridata,
9 I Parimasta, Arisai i Aridai a Vajezata,
10 Deset synů Amana syna Hammedatova,
nepřítele Židovského, zmordovali. Ale k loupeži
nevztáhli ruky své.
11 Dne toho, když se donesl krále počet zmor-
dovaných v Susan městě královském,
12 Řekl král Esteře královně: V Susan městě
královském zmordovali Židé a vyhladili pět set
mužů, a deset synů Amanových. Co pak učinili v
jiných krajinách královských? Již tedy jaká jest
žádost tvá? A dánoť bude. Aneb která prosba

tvá ještě? A staneť se.
13 Odpověděla Ester: jestliže se králi za dobré
vidí, nechť jest dopuštěno ještě zítra Židům,
kteříž jsou v Susan, učiniti podlé výpovědi
dnešní, a deset synů Amanových zvěšeti na
šibenici.
14 I přikázal král, aby se tak stalo. Tedy
vyhlášena jest výpověd v Susan, a tak deset synů
Amanových zvěšeli.
15 A shromáždivše se Židé, kteříž byli v Susan,
také i čtrnáctého dne měsíce Adar, zmordovali v
Susan tři sta mužů. Ale k loupeži nevztáhli ruky
své.
16 Jiní také Židé, kteříž byli v krajinách
královských, shromáždivše se, a zastávajíce
života svého, tak odpočinuli od nepřátel svých.
Zmordovali pak těch, jenž je v nenávisti měli,
sedmdesáte pět tisíc. Ale k loupeži nevztáhli
ruky své.
17 Stalo se to dne třináctého měsíce Adar.
I odpočinuli čtrnáctého dne téhož měsíce, a
učinili sobě v ten den hody a veselé.
18 Ale Židé, kteříž byli v Susan, shromáždili se
třináctého dne téhož měsíce a též čtrnáctého, a
odpočinuli patnáctého, a učinili sobě na ten den
hody a veselé.
19 Protož Židé, kteříž bydlí ve vsech a v
městečkách nehrazených, světí den čtrnáctý
měsíce Adar, majíce veselé, hody a dobrou vůli,
a posílajíce částky pokrmů jedni druhým.
20 Nebo rozepsal Mardocheus ty věci, a rozes-
lal listy ke všem Židům, kteříž byli ve všech

krajinách krále Asvera, blízkým i dalekým,
21 Ustavuje jim, aby slavili den čtrnáctý měsíce
Adar, a den patnáctý téhož měsíce každého
roku,
22 Podlé dnů těch, v nichž odpočinuli Židé od
nepřátel svých, a měsíce toho, kterýž se jim
obrátil z zámutku v radost, a z kvílení v dobrou
vůli, aby ty dni slavili, hodujíce a veselíce se, a
posílajíce částky pokrmů jeden druhému, i dary
chudým.
23 I přijali to všickni Židé, že budou činiti to,
což začali, a což jim psal Mardocheus:
24 Jak Aman syn Hammedatův Agagský, pro-
tivník všech Židů, ukládal o Židech, aby je vy-
hubil a uvrhl pur, totiž los, k setření a zahlazení
jejich.
25 Ale jak ona vešla před oblíčej krále, poručil
král v listech, aby obráceni byli úkladové jeho
nešlechetní, kteréž vymyslil proti Židům, na
hlavu jeho, a aby ho oběsili i syny jeho na
šibenici.
26 I nazvali ty dny Purim, totiž losů, od jména
toho pur. A tak z příčiny všech slov listu toho, a
což viděli při tom, i což přišlo k nim,
27 Ustavili a přijali Židé na sebe i na símě své, i
na všecky připojené k sobě, aby to nepominulo,
že budou slaviti ty dva dni podlé vypsání jejich,
a podlé určitého času jejich každého roku.
28 A že ti dnové budou pamětní a slavní v
každém věku, rodině, krajině a městě; k tomu,
že ti dnové Purim nepominou z prostředku Židů,
a památka jejich nepřestane u potomků jejich.

29 Psala také Ester královna, dcera
Abichailova, i Mardocheus Žid pro větší
upevnění psání z strany dnů Purim po druhé.
30 A on rozeslal to psání ke všem Židům, do
sta dvadcíti sedmi krajin království Asverova,
vzkazuje jim pozdravení,
31 Aby tuze drželi dny ty Purim v určité časy
jich, jakž je nařídil jim Mardocheus Žid a Ester
královna, a jakž to přijali na sebe a na símě své,
na pamět postů a křiku jejich.
32 A tak výpověd Estery potvrdila ustanovení
dnů Purim, což zapsáno jest v knize této.

10

1 Potom uložil král Asverus daň na zemi i na
ostrovy mořské.
2 Všickni pak činové síly jeho a moci jeho, i
vypsání důstojnosti Mardocheovy, kterouž ho
zvelebil král, to vše zapsáno jest v knize o králích
Médských a Perských.
3 Nebo Mardocheus Žid byl druhý po králi
Asverovi, a veliký u Židů, i vzácný u všeho
množství bratří svých, pečuje o dobré lidu
svého, a způsobuje pokoj všemu semeni svému.

Bible Kralická 1613
The Holy Bible in the Czech language from the last Kralická edition of 1613.

Public Domain

Language: český (Czech)

Translation by: Jan Blahoslav et al

Bible Kralická: Bible svatá aneb všechna písma Starého i Nového zákona podle posledního vydání Kralického z roku 1613. První český překlad z originálních jazyků kladoucí důraz na liturgické užití a vroucí zbožnost. NZ přeložil Jan Blahoslav 1564. Pro překlad SZ byla vytvořena zvláštní rada nejvzdělanějších odborníků, vzdělaných na předních evropských evangelických universitách, které tehdy Jednota bratrská měla. Jejich překlad vyšel v pěti dílech v letech 1579-1593 (6. díl byl Blahoslavův překlad NZ). V r. 1613 vyšlo souhrnné vydání v jednom. Bratři vytvořili mistrné dílo, vrchol překladatelského úsilí slovanských národů. Bible Kralická měla navíc nemalý podíl na zachování českého jazyka v době pobělohorské a po staletí též tvořila most mezi Čechy a Slováky.

This PUBLIC DOMAIN (not copyrighted) Bible translation is brought to you courtesy of eBible.org.

2023-10-20

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 13 Jun 2025 from source files dated 13 Dec 2023
d45ad03c-27cb-54be-b262-104c0dae0900